

Arnold Junger (1927, Dej) își amintește:

... eu am fost de față în oraș când aviația germană a aruncat bomba pe Catedrală, eram în centrul orașului și am văzut explozia.

La un moment dat s-a apropiat de Timișoara dinspre Belgrad o brigadă de tancuri germane ca să ocupe orașul. Majoritatea evreilor din Timișoara s-au urcat pe tren și au tras o fugă către Lugoj că acolo deja intraseră rușii. Ce s-a întâmplat cu mine? Eu eram în Iosefin la o mătușă de-a mea. Eram cu bicicleta, eram îmbrăcat așa cum sunt acum: pantaloni scurți, cămașă și aveam un ceas Doxa pe mână. Când s-a răspândit zvonul cu venirea nemților și plecarea evreilor, eu m-am urcat pe bicicletă să fug acasă. Asta era la celălalt capăt al orașului. Când am ajuns acasă, am găsit pe ușă un bilet: *Ali, am plecat la Lugoj, vino după noi*. Ce să fac? M-am urcat pe bicicletă și am mers, mers, mers, între timp aviația germană bombardă linia ferată la Topolovăț și la Recaș, astea sunt două sate în drum înspre Lugoj. Și eu merg, merg înainte, odată apare în față o tanchetă rusească și un ofițer călare. Asta era avangarda rușilor care veneau din Lugoj spre Timișoara. Merg mai departe. 50 de kilometri. Merg, merg, merg și la un moment dat vin căruțe de tot felul, mașini, Studebaker americane cu ruși, toți veneau dinspre Lugoj spre Timișoara. Ajung cu bicicleta la Lugoj. Unde să te duci la Lugoj? Te duci la templu. Merg într-un templu, am găsit părinții și când m-au văzut, și nu numai părinții, ci și alții, au strigat: "Cum ai ajuns tu aici și cu ceasul încă pe mână?" (*râde*)

Noiembrie 2012, Haifa

(Fragmente din volumul în pregătire *Destine evreiești în Timișoara din anii 1930 până azi*, de Getta Neumann și Smaranda Vultur)